... Jeg kunne vælge at tale om det stadigt voksende antal udenlandske prostituerede, der hver eneste dag på ganske usmagelig vis er tvunget til at tjene danske mænd i alle former og afskygninger. Kvinder, der er solgt og bliver solgt som en del af den moderne menneskehandel.

Jeg kunne vælge at tale om en borgerlig regering, der på ikke engang ti måneder har præsteret at skabe den totalt omvendte Robin Hood. Den femtedel af danskerne, der havde mindst, da regeringen tiltrådte, har fået mindre - og den femtedel, der havde mest har fået mere.

Meget kan nævnes, meget burde nævnes. Verdens miserable tilstand er svær at overse. At vi ændrer på den er sådan set bare Socialdemokratiets grundvilkår. Det kan ikke gradbøjes. Og det skal det heller ikke. Så hvordan i alverden kan man overhovedet være i tvivl om, hvad det er, vi skal i Socialdemokratiet. En ting er helt sikkert - intet parti, og slet ikke vores, kan leve med kun at have nutiden som eneste horisont. Vi skal blive ved med at insistere på, at politik og lederskab er fuldstændige uadskillelige størrelser.

Vi skal insistere på at bekæmpe det, der lige nu er dansk og europæisk politiks største trussel. Truslen om det kollektive knockout. At hverdagen vinder over fremtiden, at gadens parlament vinder over viden og kløgt, at de hurtige resultater vinder over perspektiverne. Det er for fattigt. Det er for uambitiøst.

Der findes kun en bæredygtig vej - det er den nødvendige forandring, fornyelse - om man vil det. Den går gennem samtalen. Den går gennem mennesker - mennesker, der gider det forpligtende, mennesker, der gider tage et ansvar. Det er en hamrende svær vej at gå. Det er ikke en lige vej, men det er et klart bedre bud end tom retorik fra politikere, der ikke har andet at bidrage med end at lytte. Hvad enten det drejer sig om at proppe noget sundere mad i vores unger, at sikre, at der faktisk er boliger nok, at kræve kultur, der handler om andet end siliconebryster, om at bekæmpe USA's tomgang og stjernekrigssjov, om at kræve og insistere på alle menneskers ret til et værdigt liv, si møder vi som socialdemokrater en diskussion med vores holdninger. Derfor kære venner - lad os droppe frygten for glidebaner og sige ja tak til et trin op ad hønse-stigen. Lad os droppe al argumentation, der er bundet op på de sire nødvendigheder. Verden løber kun løbsk, hvis vi lader den. Vi har behov for mere politik og ikke mindre. ... Lad os droppe den kollektive knockout.